

Evde Hayvan Beslemek Üzerine

— safdeha · 04 Mart 2016

“Hayvanları da O yarattı. Onlarda sizi ısıtacak şeyler ve birçok faydalar vardır. Ve siz onlardan bir kısmını da yersiniz.” Nahl, 5

Bugün arabamı tamire götürdüğümde yağını değiştirdiğim tamircide kedi vardı. Tamirci, dükkânında kedi besliyordu. Ama kedi evinde değil burada kalıyordu. Yavruları olmuş, o yavrularının içinde bir tanesi körmüş. Eve de götüremeyeceği ve dışarı çıkarsa köpekler tarafından parçalanacağı hissederek, ona yer aramış. En sonunda devletin hayvan bakım merkezinde yer bulmuş ve diğer yavrularla birlikte teslim etmiş. Hüzünlüydü sesi, sanki çocuklarını çaresizliğinden yetimhaneye vermiş bir baba gibiydi sesi. Dedi ki,

“Köpeklerin hep sahibine sadık olduğu için yanında beklediğini söylerler, oysa bu yanlıştır. Köpek rızkının sahibi tarafından verildiğini bildiğinden, her şeyini ondan bekler. Bu yüzden sahibine tapar ve yanından ayrılmaz, ölse sahibi yemez bu yüzden. Oysa kedi böyle değildir. O rızkının Allah tarafından verildiğini bildiğinden insanlara karşı duyarsızdır. İnsanlar ona rızkını vermediği zaman rızkını aramak için sahibini terk eder, o insanı umursamaz. Eğer sahibi ölmüşse ve kendisi ölecekse sahibini yerde... Kediler Allah'ı zikrederler. Bu yüzden ağzından bir şey düşse seccadeye/eve, namaz kılınır ama köpek yapsa aynısını o seccadede/evde namaz olmaz. Bu yüzden evde köpek beslenmez ve köpek beslenen eve melaikede girmez derler. Kedi temiz hayvandır ve bu yüzden yaşadığı yere melaike girer.”

İnsanlar, kendilerini anlayacak eş, dost, hatta hayvan arar yanında. İnsan yalnız yaşamaktan hoşlanmaz. Sevecek ve sevgisinin karşılığını görmek ister.

Dokunduğu zaman kan akışını hissettiği,

Konuştuğu zaman onu dinlediğini,
Acı çektiği zaman ona yardım ettiğini,
Kısacası, kendi aynasından bir can bulmak ister.
Paylaştığını,
Ağlaştığını,
Her gizeminin saklandığını görmek diler...
Gel der gelir,
Ye der yer
Ne verse memnun,
İtiraz etmeden uyusun ister yanında...

Eskiden köyler vardı. Müstakil evler ve doğal ortamda yaşam sunulan böylesi hayvanlarda... Ava gidilen köpekler, sütü sağılan koyunlar, inekler, çifte koşulup binilen atlar... Yılan ve akrep düşmanı kediler! Hayvanlar beslenirdi ama hepsinin bir amacı vardı. Zaten hayvanlar, yeryüzünün halifesi olan insana hizmet etsin diye Allah tarafından bir nimet olarak yaratılmışlardır. Ancak, şehir yaşamında köydeki gibi insana yardım amaçlı hayvan beslemenin bir manası yoktur. O hayvanlar sadece, yalnızlığı unutmak için, belki bir bebeğin yokluğunu kapatmak için, belki büyükler için bir oyuncak olarak muhafaza edilmektedir. Allah'ın insana yardım gayesiyle yaratılışı gereği fitratından oldukça uzak öylesi bir hapisane şekline dönüşen kapalı evlerde yaşamaya zorlanmaktadırlar. Bir nevi her şeyimi veriyorum, besliyorum dediğimiz bu hayvanlara eziyet etmekteyiz. Fitratlarına ters yaşaması için her şeyi yapıyoruz. Eğer biz yalnızlık çekiyorsak, anlaşılmak istiyorsak, içimizde sır kalmasını istiyorsak; kendimize benzer insanları bulacağız, onları seveceğiz, onlarla paylaşacağız, nihayet bulmak zorundayız da... İnsan yaratılışı gereği yalnızca yalayamaz. Allah'ın yaratığı düzeni tersinden görüp yaşatacak her ısrar bize zarar verecektir.

Eğer hayvanları sevecekseniz, hayvanat bahçelerine gidiniz, kırlara koşunuz... Eğer bir canlı besleyecekseniz o insan olsun, o hayvanlara verdiğiniz esaretin karşılığı parayı yoksullara yardım ederek değerlendirin. İnsanların eğitim seviyesinin düzelmesi ve iyi kişilikli çocukların çoğalması için çalışın. Eğer insanları değil de, hayvanları yetiştirmek için uğraşıyorsanız, o hayvanlarda doğası gereği çok yaşamayacaktır, o vahşi insan düşüncelerinde! Sakın ola ki, sokakta, ya da herhangi bir yerde hayvanlara da eziyet etmeyin ya da edeni gördüğünüzde buna engel olun. Hayvanların sahibi Allah'tır ve korunmasızlardır. Kim onlara kötülük ederse, gani gani kötülükte bulur...

Allah'ın yarattığı her şeyi sevin, onlardan ders alın, Allah'a olan tefekkürlerinden dolayı istifade edin ama hiçbir şeyini bozup değiştirmeden...

Saffet Kuramaz